

RESOLUCIÓ

Esports

DRET A L'ESPORT
CIUTAT EQUITATIVA

ANTECEDENTS

Objecte de la queixa

En data 1 de juny de 2026, el ciutadà va presentar una queixa davant aquesta Sindicatura en què exposava el següent:

- El dia 13 d'abril de 2026 havia rebut el pressupost per a la reserva de la pista sencera d'un Poliesportiu per als mesos d'abril i maig de 2026.
- Malgrat l'existència d'una tarifa oficial específica per a la reserva de pista completa, se li havia aplicat un criteri de cobrament basat en la suma de tres fraccions de pistes ($3 \times 1/3$), fet que comportava un import superior al preu establert per a la pista sencera.
- Aquesta pràctica suposava una aplicació inadequada i perjudicial dels preus públics, atès que no s'ajustava a la naturalesa del servei efectivament prestat.
- El 16 d'abril de 2026 va adreçar un escrit al gestor de la instal·lació, en què expressava la disconformitat amb la tarifa aplicada.
- El 5 de maig de 2026 va rebre una resposta, en què l'informaven que aquest criteri es basava en el nombre d'equips participants en la pista i que s'hi aplicava la tarifa d' $1/3$ per cada equip.
- Aquest criteri no constava en la informació pública de tarifes i era contrari a la naturalesa del servei contractat.

Actuacions fetes

La Sindicatura va admetre la queixa a tràmit i en va iniciar l'anàlisi per determinar si s'havien respectat els [drets de la ciutadania](#) i els [principis de bona administració](#).

El dia 4 de juny de 2026, la Sindicatura es va adreçar a l'[Institut Barcelona Esports](#) per tal de conèixer les intervencions realitzades en relació amb la queixa presentada.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 27 de juliol de 2026, aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. L'escrit exposa el fonament del criteri aplicat en el cobrament de la tarifa.

CONSIDERACIONS

1. El règim jurídic dels preus públics

Els preus públics constitueixen ingressos de dret públic no tributaris que les administracions públiques poden exigir per la prestació de serveis o el desenvolupament d'activitats quan concorrin dues circumstàncies: que la utilització per part de la persona usuària sigui voluntària i que aquests serveis o activitats també els pugui prestar el sector privat. Aquest règim es troba regulat als articles 41 a 47 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals (TRLHL).

A diferència de les taxes, els preus públics no tenen naturalesa tributària ni caràcter coactiu, atès que la persona usuària decideix lliurement si utilitza o no el servei ofert per l'Administració. És precisament aquesta nota de voluntarietat la que justifica que la contraprestació econòmica tingui la consideració de preu públic i no de tribut.

Pel que fa a la quantia, l'article 44 del TRLHL estableix que els preus públics han de cobrir, com a mínim, el cost del servei prestat, llevat que raons socials, culturals, benèfiques o d'interès públic justifiquin l'establiment d'imports inferiors; en aquest cas, l'Administració ha de preveure la cobertura pressupostària corresponent. Així mateix, la jurisprudència exigeix que la fixació o modificació dels preus públics vagi acompanyada d'una memòria o informe econòmic financer que justifiqui les tarifes aprovades.

En conseqüència, els preus públics no constitueixen únicament una referència orientativa per als gestors dels serveis públics, sinó que conformen el marc jurídic que determina les contraprestacions exigibles a les persones usuàries, de manera que l'aplicació n'ha de respectar estrictament els imports i criteris aprovats pels òrgans competents.

2. Els preus públics municipals per a les instal·lacions esportives

Els preus públics aplicables a les instal·lacions esportives municipals formen part dels recursos de la hisenda local i l'aprovació està sotmesa al procediment previst pel TRLHL. D'acord amb l'article 47 d'aquesta norma, la competència per a l'establiment o modificació dels preus públics correspon originàriament al Ple de la corporació, si bé aquesta competència pot ser objecte de delegació en la Comissió de Govern.

En el cas de l'Ajuntament de Barcelona, la Comissió de Govern va aprovar els preus públics corresponents als serveis dels equipaments de districte i les instal·lacions esportives municipals l'any 2026 el 18 de desembre de 2025.

Aquesta aprovació determina les quanties exigibles a les persones usuàries i només es pot alterar mitjançant el procediment legalment establert. Qualsevol modificació de les tarifes o dels criteris que en condicionen l'aplicació exigeix una nova tramitació administrativa, amb l'elaboració de la memòria econòmica justificativa corresponent i l'aprovació de l'òrgan competent.

Per aquest motiu, mentre no es produeixi una modificació formal dels preus públics vigents, les entitats gestores de les instal·lacions municipals han d'aplicar les tarifes aprovades i publicades, sense que puguin introduir criteris alternatius que alterin el resultat econòmic derivat dels preus públics. Tal com la Sindicatura ha assenyalat en resolucions anteriors, l'aplicació d'una mesura diferent de la prevista en la normativa reguladora pot vulnerar el principi de legalitat i introduir un element d'arbitrarietat en la determinació dels imports exigits a les persones usuàries.

3. El preu públic objecte d'anàlisi

Els preus públics aprovats per a l'any 2026 relatius al Complex Esportiu Municipal estableixen, pel que fa al pavelló poliesportiu, una tarifa d'11,49 euros per a un terç de pista, 16,53 euros per a mitja pista i 20,60 euros per a la reserva de pista sencera.

La persona interessada manifesta que, malgrat que havia reservat la pista sencera, l'entitat gestora li va aplicar una tarifa calculada a partir de la suma de diverses fraccions de pista en funció del nombre d'equips que utilitzaven l'espai de manera simultània. Segons la resposta municipal, aquest criteri respon a una consideració funcional de l'ús de la instal·lació i a la voluntat de vincular el cost del servei al nombre efectiu de grups que desenvolupen la seva activitat esportiva de manera simultània.

Aquesta Sindicatura pot comprendre la finalitat perseguida per aquest criteri, tant des de la perspectiva de la qualitat de la pràctica esportiva com de la necessitat de distribuir

adequadament els costos de funcionament de l'equipament entre les entitats usuàries. Igualment, és legítim que l'Ajuntament o l'entitat gestora considerin oportuna la incorporació d'un model tarifari que tingui en compte el nombre d'equips participants o la intensitat real d'ús de les instal·lacions.

Ara bé, el problema no rau en la finalitat perseguida, sinó en la cobertura jurídica. Els preus públics vigents no estableixen que la tarifa corresponent a la reserva de pista sencera pugui substituir-se per un càlcul efectuat sobre la base del nombre d'equips que ocupen simultàniament l'espai ni preveuen la possibilitat d'aplicar la suma de diverses fraccions de pista quan la reserva efectuada correspon a la totalitat del pavelló.

Per tant, mentre els preus públics aprovats i publicats no incorporin expressament aquest criteri, l'entitat gestora no pot apartar-se del règim tarifari vigent ni substituir-lo per regles internes d'organització o de funcionament de la instal·lació. Tampoc el futur reglament intern del Complex Esportiu Municipal pot modificar per si mateix el contingut econòmic dels preus públics, atès que aquesta facultat correspon exclusivament als òrgans municipals competents mitjançant el procediment establert legalment.

En conseqüència, si l'Ajuntament considera convenient que el preu de reserva de la pista depengui del nombre d'equips que la utilitzen simultàniament, aquest criteri ha d'incorporar-se expressament a la regulació dels preus públics, mitjançant la modificació corresponent aprovada pels òrgans competents i publicada amb les garanties exigides per l'ordenament jurídic. Fins que aquesta modificació no es produeixi, són aplicables exclusivament les tarifes vigents aprovades per la Comissió de Govern per a les instal·lacions esportives municipals.

DECISIÓ

D'acord amb la Carta municipal de Barcelona, aquesta institució té com a missió defensar els drets i les llibertats de la ciutadania i, amb aquesta finalitat, pot supervisar l'activitat de l'Administració municipal.

Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, **l'actuació de l'Institut Barcelona Esports no ha estat ajustada a dret ni eficaç, atès que s'està aplicant un criteri tarifari no previst als preus públics vigents.**

Per tot el que s'ha exposat, aquesta Sindicatura resol:

- **Recomanar a l'Institut Barcelona Esports** que garanteixi l'aplicació dels preus públics vigents i oficialment aprovats per a les instal·lacions esportives municipals mentre no s'aprovi una modificació que incorpori expressament els criteris tarifaris que es pretenguin aplicar pel procediment establert legalment.

Aquesta resolució es comunicarà a la persona que va formular la queixa i a l'òrgan municipal competent. Per mitjà de l'informe anual d'aquesta Sindicatura, també se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal.